

Sygn. akt II K 511/16

Dnia 24 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Elżbieta Kwaśniewska

Protokolant st. sekr. sąd. Karina Drytkiewicz

w obecności Asesora Prokuratury rejonowej w Kaliszu P. M.

po rozpoznaniu w dniach 30.10.2017 r., 13.12.2017r., 24.01.2018 r.

sprawy **B. K. (1)**, zd. M., c. J. i T. zd. M., ur. (...) w B.,

oskarżonej o to, że:

w okresie od dnia 10 czerwca 2015r. do dnia 4 września 2015r. w K., pow. (...) woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu z wykonaniem z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem spółkę (...) SA oddział w K. w ten sposób, że nie mając możliwości finansowych ani zamiaru wywiązania się z dotychczasowych zobowiązań finansowych wprowadziła w błąd pracowników pokrzywdzonego, co do swojej tożsamości i podając się za W. Miasta K. poleciła ponowne zamontowanie w miejscu swojego zamieszkania licznika zużycia energii elektrycznej oraz ustaliła nowe warunki spłaty istniejących zaległości w opłatach z pobór energii elektrycznej, czym spowodowała stratę majątkową w łącznej kwocie 2.565, 19 zł (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt pięć 10/100) złotych na szkodę spółki (...), przy czym zarzucanego jej czynu dopuściła się w ciągu 5 (pięciu) lat po odbyciu co najmniej 6 (sześciu) miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

1. oskarżoną **B. K. (1)** uznaje za winną zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. z tym, że przyjmuje, iż pokrzywdzonym jest (...) SA w G. i za to na podstawie art. 286§1k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. wymierza jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązuje oskarżoną do naprawienia szkody przez zapłatę kwoty 2.565, 19 zł (dwóch tysięcy pięćset sześćdziesięciu pięciu 19/100) złotych na rzecz pokrzywdzonego (...) SA w G..
3. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwraca oskarżonej dowody rzeczowe w postaci telefonu komórkowego marki N. bez karty SIM o nr (...) oraz telefon komórkowy marki N. z karta SIM o nr (...), zapisane pod poz. 55/15 wykazu dowodów rzeczowych ;
4. na podstawie art. 63§1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawiania wolności w dniu 4 września 2015r. od godz. 12.00 do godz. 14.45,
5. przyznaje od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii (...) kwotę 588,00 (pięćset osiemdziesiąt osiem 00/100) wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonej,
6. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 511/16

UZASADNIENIE

Oskarżona B. K. (1) zawarła umowę na dostawę energii elektrycznej z (...) S.A. (nr ewidencyjny (...)). W związku z zaprzestaniem regulowania należności za pobraną energię umowa została wypowiedziana, a licznik energii elektrycznej w miejscu zamieszkania oskarżonej B. K. (1) w K. przy ul. (...) zdemontowany.

Łączne zadłużenie oskarżonej z tytułu należności za energię elektryczną na dzień 10.09.2015 r. wynosiło 2582,19 złotych i obejmowało zaległości w płatnościach za grudzień 2014 roku oraz styczeń, luty, kwiecień i czerwiec 2015 roku.

(dowód: pismo (...) S.A. z wykazem k. 105-107; częściowe wyjaśnienia oskarżonej B. K. (1) k. 141-141v, 144 akt głównych, k.85-87 w zbiorze A)

W dniu 10 czerwca 2015 roku oskarżona B. K. (1) zadzwoniła do Oddziału firmy (...) S.A. w K. przedstawiając się jako K. W. Miasta K.. W rozmowie z pracownikiem dostawcy energii poprosiła o szybkie zamontowanie licznika energii elektrycznej kobiecie samotnie wychowującej chore dziecko, której wcześniej zdemontowano licznik ze względu na zaległości w spłacie należności. Jednocześnie, podając się za W. Miasta, oskarżona zadeklarowała spłatę zadłużenia kobiety ze środków socjalnych, jednak ich uzyskanie, jak podała, wiązało się z koniecznością podjęcia czynności formalnych, które potrwałyby kilka dni. Oskarżona poprosiła o niezwłoczne zamontowanie pod wskazanym przez nią adresem (podając własny adres) licznika, bowiem energia elektryczna była kobiecie niezbędna dla leczenia dziecka. Po przeprowadzonej rozmowie, tego samego dnia, zostało wystawione zlecenie dla monterów.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) k. 141-141v, 144, k.85-87 w zbiorze A; zeznania świadka K. M. (1) k. 142v-144 akt głównych, zeznania świadka K. P. (1) k. 38-39 w zbiorze C; protokół oględzin rzeczy k.48-50 w zbiorze A)

W dniu 11 czerwca 2015 roku w miejscu zamieszkania oskarżonej B. K. (1) w K., przy ul. (...) pojawili się, po wcześniejszym uzgodnieniu godziny, pracownicy (...) SA w K. i zamontowali licznik energii elektrycznej, co oskarżona potwierdziła swoim podpisem.

Po upływie około tygodnia od zamontowania licznika pracownik pokrzywdzonej - K. M. (1) skontaktował się z oskarżoną, dzwoniąc pod numer telefonu, z którego wcześniej telefonowała jako K. P. (1), w celu uzyskania informacji o terminie zawarcia umowy z panią K.. K. M. (1) w ciągu 2 miesięcy wielokrotnie kontaktował się oskarżoną, podając się nadal za K. P., by dowiedzieć się kiedy zostaną uruchomione środki dla pani K.. W rozmowach oskarżona podawała różne przyczyny zwłoki w spłacie zadłużenia, m.in. tłumaczyła się kontrolą działu socjalnego w Urzędzie Miasta. Zaniepokojony sytuacją K. M. (1) poprosił swoją znajomą o weryfikację, a W. Miasta K. K. P. (1) nie potwierdziła numeru telefonu, z którego dzwonił, jak również, by sprawa była jej znana. Po spotkaniu z W. Miasta K. M. (1) złożył oficjalne zawiadomienie na policji. Podczas jednej z rozmów K. M. (1) z oskarżoną, podając się nadal za K. P. (1), świadek przekazał jej informację o konieczności zawarcia umowy, zadeklarował przygotowanie dokumentów i wskazał termin spotkania z panią K. w miejscu jej zamieszkania, który został przesunięty przez oskarżoną.

W dniu 4 września 2015 roku do miejsca zamieszkania oskarżonej wspólnie z pracownikami (...) SA udali się funkcjonariusze policji. Na miejscu dokonano oględzin, a następnie demontażu licznika energii elektrycznej. Od momentu zamontowania licznika do jego demontażu oskarżona nie zawarła z dostawcą energii umowy, nie uregulowała także nawet części zaległości jakie posiadała.

Wartość zużytej w gospodarstwie domowym oskarżonej w okresie od 11 czerwca 2015 roku do 4 września 2015 roku energii elektrycznej wyniosła 2565,19 złotych.

(dowód: częściowe wyjaśnienia oskarżonego B. K. (1) k. 141-141v, 144, k.85-87 w zbiorze A; zeznania świadka K. M. (1) k. 142v-144 akt głównych, zeznania świadka K. M. (2) k. 16-18 w zbiorze C; zeznania świadków Ł. B. k. 161v-162 akt głównych, protokół oględzin miejsca zdemontowania licznika energii elektrycznej k. 14-15, dokumentacja pokrzywdzonego odnośnie zlecenia montażu licznika, przeprowadzenia kontroli oraz demontażu k. 20-26; wyliczenie strat k. 67-69; pismo z nośnikiem CD k.56-57 w zbiorze A; pisma K. k. 164,168)

W dniu 4 września 2015 roku oskarżona B. K. (1) posiadała i korzystała z trzech telefonów komórkowych – marki N. o numerach (...), (...) (telefon z kartą SIM) oraz (...).

(dowód : protokół zatrzymania i rzeczy k. 11-13 w zbiorze A)

Oskarżona B. K. (1) ma 47 lat, posiada wykształcenie średnie w zawodzie włókiennika, jest mężatką, posiada na utrzymaniu 2 dzieci. Obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Przed rozpoczęciem odbywania kary była bezrobotna, bez prawa do zasiłku, pozostawała na utrzymaniu męża, dodatkowo wykonywała sezonowe prace dorywcze. Była uprzednio karana za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 15.06.2015 r. w sprawie II K 165/15 skazano oskarżoną za czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art.11§2 kk i w zw. z art.64§1 kk. z art.64§1 kk na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Kolejnym wyrokiem z dnia 28 stycznia 2015 r. w sprawie II K 895/14 wymierzono oskarżonej B. K. (1) za czyn z art.286§1 kk w zw. z art.64§1 kk karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Oskarżona została także skazana prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku w sprawie VI K 371/07 za czyn z art. na karę pozbawienia wolności, którą odbywała, m.in w okresie od 12.07.2012 roku do 21.01.2013 r. Dodatkowo B. K. (1) została skazana wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 20.05.2011 r. w sprawie III K 84/09 za czyn z art. 294§1 kk w zw. z art.286§1 kk i art.230§1 kk i art.11§2 kk i art.12 kk .

U oskarżonej stwierdzono osobowość nieprawidłową i uzależnienie od benzodwiazepin. W chwili popełnienia czynu była w pełni poczytalna.

(dowód: dane osobo poznawcze k. 3; opinia sądowo-psychiatryczna k. 125-128; karta karna k. 45-46; wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie II K 165/15 k. 53, wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie II K 895/14 k. 54; wyrok Sądu Rejonowego w Turku w sprawie VI K 371/07 k. 60-61; wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu k. 62-63; informacja o pobytach i orzeczeniach z Aresztu Śledczego w L. k. 89-91; informacja z Systemu teleinformatycznego Ministerstwa Finansów k. 92-93 w zbiorze A; opinia sądowo-psychiatryczna k. 69-73, dokumentacja medyczna k. 42)

Oskarżona B. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Przed Sądem potwierdziła fakt wykonania telefonu, w którym podała się za W. Miasta K. P. (1). Natomiast zaprzeczyła, by nie zamierzała płacić za prąd. Wyjaśniła, że pracowała wówczas sezonowo, dorywczo u ogrodnika zarabiając tygodniowo 400-500 złotych. Stwierdziła także, że miała uzgodnione z siostrą, że ta pożyczy jej 1000 złotych z uwagi na trudną sytuację finansową. Oskarżona B. K. wyjaśniła, że nie dokonała spłaty nawet części zadłużenia, bowiem nie otrzymała planu spłat. Jednocześnie podała, że spłatę ustalała z mężczyzną, z którym rozmawiała przez telefon, a on stwierdził, że napisze oficjalne pismo o rozłożenie całej kwoty na raty w jej imieniu.

Oskarżona wyjaśniła początkowo, że rozmawiała z pracownikiem E. - Operator jako K. P. (1), a rozłożenie na raty miało dotyczyć jej osobiście i przedstawiała swoją ciężką sytuację, a następnie stwierdziła, że rozmawiała jako B. K. (1).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej B. K. (1) częściowo. Na wiarę zasługuje ta część wyjaśnień oskarżonej, w której potwierdziła, że telefonicznie skontaktowała się z pracownikiem (...) S.A w sprawie zamontowania licznika, bowiem nie chciała zostać bez prądu, który odcięto jej z powodu niespłaconych należności. Ta część wyjaśnień oskarżonej korelowała z treścią ocenionych jako wiarygodne zeznań świadka K. M. (1) i znalazła poparcie w treści nie kwestionowanych przez strony dokumentów o wysokości zaległości B. K. wobec E. wystawionych przez pokrzywdzonego.

Wiarygodności nie odmówiono także wyjaśnieniom oskarżonej których podała, że w rozmowie podawała się za K. P. (1). Okoliczność tę potwierdzają rzeczowe i konsekwentne zeznania świadka K. M. (1), a także treść dołączonych nagrań, gdzie oskarżona nie zaprzecza tej tożsamości. Przy tym oskarżona B. K. (1) rozpoznała swój głos na nagraniu i potwierdziła, że połączenia były wykonywane z jej prywatnego telefonu. Także jasne w treści zeznania świadka K. P. (1) wskazują, że osobiście nie dzwoniła ona do (...) SA w sprawie oskarżonej B. K. (1), a numer z którego wykonano połączenie nie należał do niej. Za niewiarygodny uznano natomiast ten fragment wyjaśnień oskarżonej, gdzie wbrew

wcześniejszemu potwierdzeniu podawania się za K. P. (1) wyjaśniła, iż powiedziała jedynie, że jest znajomą W. Miasta (k. 142), a rozmawiała z pracownikiem pokrzywdzonego jako B. K. (1). Wobec dokonanej powyżej oceny dowodów, taka treść wyjaśnień, stanowi w ocenie Sądu realizację przyjętej przez oskarżoną linii obrony, która zmierza do umniejszenia jej roli w realizacji znamion. Oskarżona sama stwierdziła, że nikt z (...) SA nie chciał z nią rozmawiać w sprawie założenia licznika. W tej sytuacji zasady logiki wskazują, że skoro rozmowy miały miejsce, to oznacza to, iż musiała podawać się za kogoś innego, w tym przypadku K. P..

Wobec braku dowodów przeciwnych Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia oskarżonej, iż w tym czasie podejmowała się sezonowych prac dorywczych u ogrodnika i uzyskiwała z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 400-500 złotych. W ocenie Sądu na wiarę zasługują także twierdzenia oskarżonej, iż była umówiona z siostrą na udzielenie jej pożyczki w kwocie 1000 złotych (w związku z takim ustaleniem Sąd oddalił wniosek obrońcy oskarżonej o przesłuchanie w charakterze świadka siostry oskarżonej A. M. k. 162v). Jednocześnie w ocenie Sądu nie zasługują na wiarę twierdzenia oskarżonej B. K. (1), iż zamierzała płacić za prąd po zamontowaniu licznika. Nie budzi wątpliwości, że oskarżona nie dokonała nawet częściowej spłaty zaległości z tytułu należności za energię, których nie opłaciła przed zdemontowaniem licznika, czemu sama nie zaprzeczyła. Nie zasługują na aprobatę twierdzenia oskarżonej, iż nie dokonała tego bowiem nie otrzymała planu spłaty i nie oczekiwała na załatwienie formalności w tym zakresie przez pracownika E.. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż oskarżona podając się za K. P. (1) i przedstawiając K. M. sytuację życiową kobiety, u której miało nastąpić założenie licznika podkreślała, że częściowo zadłużenie zostanie spłacone ze środków socjalnych Miasta, ale wymaga to czasu na ich zorganizowanie. Następnie oskarżona w kolejnych rozmowach wskazywała na przeszkody w tym zakresie, np. kontrola działu socjalnego, czy fakt, że pieniądze są na poczcie (w treści nagrania). Przy tym, to właśnie oskarżona jako jedyna miała pełną świadomość, że podawane przez nią okoliczności w ogóle nie mają miejsca, a jedynym warunkiem ponownego zamontowania licznika jest dokonanie określonej wpłaty pieniędzy na poczet zadłużenia i regulowanie rat zadłużenia. Zatem zasady logiki wykluczają, by oskarżona B. K. (1) miała osobiście jakikolwiek zamiar dokonania spłaty zaległości, a tym bardziej należności bieżących, skoro w celu uniknięcia tego podawała się za inną osobę i skutecznie unikała ostatecznego podpisania umowy o dostawę energii (np. podając, że osoba której założono licznik wyjechała na miesiąc do pracy). Treść składanych przez oskarżoną wyjaśnień ma na celu przerzucenie odpowiedzialności za brak takich wpłat na pracownika pokrzywdzonej. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że działanie na zwłokę przez oskarżoną, odciąganie w czasie zawarcia umowy, a wreszcie niewyjaśnienie kwestii powołania się na W. przeczy oświadczeniom oskarżonej, co do zamiaru dokonania wpłaty. Nieprzekonywujące w ocenie Sądu, a wręcz naiwne było podkreślanie przez oskarżoną, iż oczekiwała na przesłanie jej decyzji w przedmiocie rozłożenia należności na raty wobec faktu, iż nigdy osobiście we własnym imieniu nie złożyła takiego wniosku i nikogo do tego nie upoważniała, a nadto nie wpłaciła nawet części należności, co stanowiło warunek dla zawarcia umowy i rozłożenia pozostałości na raty. Natomiast z pracownikiem (...) w sprawie spłaty rozmawiała jako K. P. (1) (wskazując na trudności z uruchomieniem funduszy z Miasta), a nie jako B. K. (1).

Nie ulega wątpliwości w świetle wiarygodnych zeznań świadka K. M. (2), które są spójne z treścią zeznań K. M. oraz dokumentacją, że w miejscu zamieszkania oskarżonej w dniu 11 czerwca 2015 roku został zamontowany licznik poboru energii elektrycznej i doprowadzony prąd. Nie zaprzecza temu także oskarżona i jej wyjaśnienia w tym zakresie uznano za wiarygodne.

Waloru wiarygodności nie odmówiono konkretnym i szczegółowym zeznaniom świadka K. M. (1). Relacja tego świadka tworzy logiczną całość i pozostaje spójna z pozostałym materiałem dowodowym. Nie budzi wątpliwości Sądu przydatność dla wyjaśnienia okoliczności sprawy nagrania rozmów telefonicznych dokonanych przez świadka K. M.. Nie ulega wątpliwości Sądu, że dowód ten jest nagraniem prywatnym – z treści informacji Komendy Policji w K. oraz konkretnych zeznań świadka Ł. B. wynika, że nie były podejmowane w tym zakresie czynności w ramach postępowania przygotowawczego. Jednak podkreślenia wymaga, że ocena wiarygodności takiego dowodu odbywa się w odniesieniu do innych przeprowadzonych w sprawie, a fakt przeprowadzenia takich rozmów potwierdza sama oskarżona. Treść nagrania wskazuje na podobieństwo do szeregu innych rozmów telefonicznych pracownika (...) SA z podającą się za K. P. (1) oskarżoną, które zmierzały do ostatecznego zakończenia procedur związanych z zawarciem umowy, co

wymagało obecności B. K.. Użycia przez świadka w treści zeznań określenia „prowokacja” nie można w żaden sposób utożsamiać z podżeganiem do popełnienia przestępstwa. Pamiętać bowiem należy, iż w czasie przeprowadzania rozmowy doszło już do wprowadzenia w błąd (...) SA, a oskarżona konsekwentnie wcielała się w rolę W. Miasta. Przy czym podkreślenia wymaga, iż w sprawie nie doszło naruszenia reguł z art.168a kpk, a orzecznictwie utrwała się pogląd, iż dowód z prywatnego nagrania może być wykorzystany w postępowaniu przed sądem (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie II AKa 231/16).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka K. P. (1), bowiem były one rzeczowe i korelowały z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Sąd nie uwzględnił wniosku obrońcy oskarżonej o bezpośrednie przesłuchanie tego świadka na okoliczność spotkania z K. M. (1) i nieznanym komendantem K. oraz dokonanych ustaleń, bowiem w ocenie Sądu okoliczność ta nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Okoliczności w jakich doszło do ujawnienia, że telefonowała osoba jedynie podająca się za K. P. (1) nie są istotne dla oceny zachowania oskarżonej.

Jako rzetelną i jasną w treści, a nadto przydatną dla ustaleń stanu poczytalności oskarżonej Sąd ocenił opinię sądowo-psychiatryczną sporządzoną po jednorazowym badaniu oskarżonego B. K. (1).

Sąd oddalił wniosek obrońcy oskarżonej o zwrócenie się do pokrzywdzonego o informację, w jaki sposób i kto podejmował decyzję o założeniu licznika po „interwencji” oskarżonej podającej się za K. P. (1). W ocenie Sądu fakt podjęcia decyzji pozytywnej, skutkującej założeniem licznika nie budzi wątpliwości w świetle pozostałych zgromadzonych dowodów. Jednocześnie ustalenia w zakresie kto decyzję taką podjął nie mają związku ze stawianym oskarżonej zarzutem.

W sprawie nie ujawniły się okoliczności, które wpływałyby na ocenę zgromadzonych dokumentów , których prawdziwości strony nie kwestionowały.

Sąd zważył, co następuje :

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał oskarżoną B. K. (1) za winną tego, że w okresie od 10 czerwca 2015 roku do dnia 4 września 2015 roku w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Spółkę (...) SA w G. w ten sposób, że wprowadziła w błąd pracowników pokrzywdzonego, co do swojej tożsamości i podając się za W. Miasta K. K. P. (1) poleciła zamontowanie w miejscu swojego zamieszkania licznika zużycie energii elektrycznej oraz ustaliła nowe warunki spłaty istniejących zaległości w opłatach za pobór energii elektrycznej.

Czasem popełnienia przestępstwa oszustwa jest czas zachowania się sprawcy , który realizuje zamiar wprowadzania w błąd pokrzywdzonego. W realiach niniejszej sprawy oskarżona B. K. (1) we wskazanym wyżej okresie, od dnia wykonania pierwszego telefonu, w którym podała się za W. Miasta aż do dnia 4 września 2015 roku, skutecznie realizowała swój zamiar i podawała się za inną osobę (art.12 kk) . Dokonana przez Sąd zmiana w zakresie nazwy pokrzywdzonego wiązała się dokładnymi ustaleniami poczynionymi w toku procesu .

Oskarżona B. K. (1) miała pełną świadomość i bezpośrednio dążyła do wprowadzenia w błąd pokrzywdzonej Spółki, jednocześnie wiedząc, że doprowadza ją takim działaniem do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Podstępnie wykorzystwała dane osoby publicznej, podejmując rzekomą interwencje w celach społecznych(wskazując na trudną sytuację losową), mając przy tym świadomość, że w warunkach, w jakich wówczas się znajdowała, nie miała szans na ponowne zawarcie umowy i doprowadzenie prądu, bez pokrycia chociażby części zaległości, czego nie zamierzała czynić. Nie ulega wątpliwości, że pokrzywdzona spółka, gdyby wiedziała o podstępnych, wprowadzających w błąd działaniach oskarżonej nigdy nie zamontowałaby u pokrzywdzonej licznika umożliwiając jej, pomimo zaległości dalsze swobodne korzystanie z energii. Jednocześnie konsekwentnie realizując swój zamiar w licznych rozmowach oskarżona telefonicznych nadal podawała się za W. Miasta i chcąc odwlec w czasie ewentualne ujawnianie działania podawał pracownikowi różne powody i usprawiedliwienia braku wpłaty z funduszy Miasta na poczet zaległości, bowiem wcześniej ustalono, że taka częściowa spłata nastąpi z tych właśnie środków po ich uruchomieniu (ustalenie nowych warunków spłaty). Nadto nie dążyła do zawarcia ostatecznej umowy korzystając w tym czasie z doprowadzonego

prądu i powodując łącznie szkodę na kwotę 2565,19 złotych. W tej sytuacji realizacja przez oskarżoną B. K. (1) znamion z art.286§1 kk nie budzi wątpliwości, bowiem nie tylko działał z zamiarem bezpośrednim doprowadzenia pokrzywdzonej Spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wprowadzając go w błąd ale również osiągnęła skutek powodując szkodę materialną i jednocześnie chciała realizacji tych znamion (tak postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 30.08.2017 w sprawie II AkA 71/17) .

Oskarżona B. K. (1) była karana za czyn z art.286§1 kk w zw. z art.64§1 kk prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Turku w sprawie VI K 371/07 na karę pozbawienia wolności, którą odbywała, m.in. w okresie od 12.07.2012 roku do 21.01.2013 r. Porównanie dat popełnienia czynu zarzucanego oskarżonej z tym okresem pozwala na stwierdzenie, że oskarżona dopuściła się popełnienia czynu objętego zarzutem w niniejszej sprawie w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne ,tj. w warunkach art.64§1 kk .

Oskarżona B. K. (1) działała z zamiarem uzyskania korzyści majątkowej dla siebie. Źródłem uzyskania jedynego dochodu przez oskarżoną w czasie objętym zarzutem była sezonowa praca dorywcza, która nie stanowiła gwarancji pewnego i stałego dochodu. Przy tym zauważyć należy, że gdyby oskarżona w istocie zarabiała tygodniowo 400-500 z złotych ja podawała to miałyby możliwość w czasie wskazanym zarzutem dokonać choć częściowej spłaty zaległości, co deklarowała . Dodatkowo oskarżona sama wskazała ,iż jej sytuacja finansowa wówczas była na tyle trudna, iż musiała korzystać z pomocy finansowej siostry, która obiecała jej pożyczkę. Wobec powyższego możliwość bezumownego korzystania z energii elektrycznej i podłączenie licznika bez wymaganego uregulowania chociażby częściowego zadłużenia było niewątpliwą korzyścią majątkową jaką oskarżona osiągnęła dla siebie w tej sprawie i w celu osiągnięcia której podejmowała działania.

Oskarżona działała w pełni świadomie, a w sprawie nie ujawniły się okoliczności, które wpłynęłyby na ocenę stopnia zawinienia B. K. . W opinii sądowno psychiatrycznej biegli stwierdzili, że oskarżona podjęła się działania planowego i przemyślanego, który wymagał od niej wielu przemyślanych działań. Przy tym oskarżona nie znajdowała się w żadnej szczególnej sytuacji motywacyjnej, by podejmować takie zabiegi. Istniała możliwości legalnego ponownego zawarcia umowy i podłączenia licznika, jednakże pod warunkiem spłaty chociażby częściowej zaległości, czego oskarżona w czasie realizacji czynu nie zamierzała robić.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej należy ocenić jako duży, bowiem jej zachowanie godziło w mienie pokrzywdzonego sporej wartości.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd wymierzył oskarżonej B. K. (1) karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. Jako okoliczność obciążającą przy wymiarze kary potraktował uprzednią karalność oskarżonej. Sąd nie dopatrył się natomiast okoliczności łagodzących. Wymierzona oskarżonej kara jest adekwatna do stopnia jej zawinienia i w ocenie Sądu wystarczająco dolegliwa, choć ukształtowana w dojrzałej granicy ustawowego zagrożenia.

Na podstawie art.46§1 kk Sąd zobowiązał oskarżoną do naprawienia szkody w całości, tj. w kwocie 2 565.19 złotych na rzecz (...) SA w G..

Działając na podstawie art.63§1 kk zaliczono oskarżonej na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 4 września 2015 roku od godz. 12.00 do godz. 14.45.

Na podstawie art.230§2 kpk Sąd zdecydował o zwrocie oskarżonej dowodów rzeczowych zapisanych pod poz. 55/15 wykazu dowodów rzeczowych.

Działając na zasadzie §17 ust.2 pkt.3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016.poz. 1714) Sąd przyznał obrońcy oskarżonej z urzędu adw. P. B. kwotę 588 złotych wraz z należnym podatkiem VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu .

Uwzględniając obecną sytuację finansową oskarżonej B. K., która odbywa karę pozbawienia wolności i nie pracuje, Sąd zwolnił ją w całości od ponoszenia kosztów sądowych.